

יון-10 העקשן / (ספור עם סיני)

היו היה ילד קטן בסין, יון-10 שמו. אביו מת, והוא נותר לבדו עם אמו בבית דל ושומם. לפעמים לא היה בבית אפילו קומץ של אורז. גדל יון-10 ורצה ללכת ללמוד, אך לא היה לאימו כסף לשלם שכר לימוד, לקנות לו ספרים ומחברות. יון-10 התעקש והחליט לחפש דרך ללמוד. ניגש יון-10 אל שכנם העשיר ואמר לו: "שמעתי כי דרוש לך פועל. רוצה אני לעבוד אצלך. שכר מרובה איני צריך. את שכרי אקבל בכך שתרשה לי לשמע פעם בפעם את שעורי המורה הבא ללמד את בניך". שמח העשיר על הפועל חינם שנזדמן לו, והסכים לבקשת הנער. מן הבוקר ועד הערב טרח יון-10 בבית העשיר. את כל העבודה הקשה הטילו עליו, אך הוא היה שבע רצון, כי מדי פעם היה מעין בספרים ומקשיב לשעורים. עברו שנים ויון-10 השיג את חפצו. הוא היה למלומד גדול. עד היום משמש יון-10 בסין סמל לילד שקנה דעת וחכמה במאמץ רב.

רבי עקיבא מהגדולים שבכלומדי התורה

אחרי חורבן בית המקדש השני חי בירושלים נער עני ושמו עקיבא. אביו של עקיבא לא לימד אותו תורה, והנער היה בור ועם-הארץ, ולא ידע לקרא אפילו אות אחת. עקיבא היה רועה צאן אצל איש עשיר ונכבד בירושלים. שמו של האיש היה כלבא שבוע. אנשי ירושלים ספרו, כי כל עני שנכנס לביתו רעב ככלב, יצא ממנו מלא ושבע. לכלבא שבוע הייתה בת יפה וחכמה ושמה רחל. רחל אהבה את עקיבא. היא אמרה לו: "אם אהיה לך לאשה, תלך לבית המדרש ללמד תורה" אמר לה: אלך, רוצה אני ללמוד תורה". שמע כלבא שבוע שביתו רוצה להינשא לעקיבא. אמר לה: "אגרשך מביתי ולעולם לא אראה עוד את פניך". בכתה רחל ואמרה "הוא ילמד תורה ויהיה לגדול ובקי"

מטרת תרגיל זה היא אימון בכתיבה. יש לכתוב סיפור או מספר סיפורים בשני עמודים, תוך שימוש בגדלים שונים של פונטים לכותרת ולסיפור, והחלפת פונטים בין הסיפורים, הסיפור הסיני כתוב הפונט שנקרא "לבנים MT". והסיפור של רבי עקיבא כתוב בפונט "מונוטיפ הדסה".